

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 12 november 2019
(OR. en)

13997/19

**Interinstitutioneel dossier:
2019/0239 (NLE)**

**FISC 432
ECOFIN 984**

VOORSTEL

---

van:	de heer Jordi AYET PUIGARNAU, directeur, namens de secretaris-generaal van de Europese Commissie
ingekomen:	11 november 2019
aan:	de heer Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
Nr. Comdoc.:	COM(2019) 547 final
Betreft:	Voorstel voor een UITVOERINGSBESLUIT VAN DE RAAD tot wijziging van Beschikking 2007/884/EG waarbij het Verenigd Koninkrijk wordt gemachtigd een maatregel te blijven toepassen die afwijkt van artikel 26, lid 1, onder a), en de artikelen 168 en 169 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

---

Hierbij gaat voor de delegaties document COM(2019) 547 final.

Bijlage: COM(2019) 547 final

Brussel, 11.11.2019
COM(2019) 547 final

2019/0239 (NLE)

Voorstel voor een

UITVOERINGSBESLUIT VAN DE RAAD

tot wijziging van Beschikking 2007/884/EG waarbij het Verenigd Koninkrijk wordt gemachtigd een maatregel te blijven toepassen die afwijkt van artikel 26, lid 1, onder a), en de artikelen 168 en 169 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

TOELICHTING

Overeenkomstig artikel 395, lid 1, van Richtlijn 2006/112/EG van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (hierna “de btw-richtlijn”¹ genoemd) kan de Raad op voorstel van de Commissie met eenparigheid van stemmen elke lidstaat machtigen bijzondere, van de bepalingen van deze richtlijn afwijkende maatregelen te treffen, teneinde de belastinginning te vereenvoudigen of bepaalde vormen van belastingfraude of -ontwijking te voorkomen.

Bij brief, ingekomen bij de Commissie op 2 april 2019, heeft het Verenigd Koninkrijk verzocht om een maatregel te mogen blijven toepassen die afwijkt van de algemene beginselen betreffende het recht op aftrek van voorbelasting ter zake van gehuurde of geleasede auto's die niet uitsluitend voor bedrijfsdoeleinden worden gebruikt. Samen met het verzoek om verlenging heeft het Verenigd Koninkrijk een verslag voorgelegd met daarin ook een evaluatie van het percentage van de aftrekbeperking van de btw op huur- of leasekosten van auto's die niet uitsluitend voor bedrijfsdoeleinden worden gebruikt.

Overeenkomstig artikel 395, lid 2, van de btw-richtlijn heeft de Commissie de overige lidstaten bij brief van 29 april 2019 van het verzoek van het Verenigd Koninkrijk in kennis gesteld. Bij brief van 2 mei 2019 heeft de Commissie het Verenigd Koninkrijk meegedeeld dat zij over alle gegevens beschikte die zij nodig achtte voor de beoordeling van het verzoek.

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Motivering en doel van het voorstel

Overeenkomstig de artikelen 168 en 169 van de btw-richtlijn mag een belastingplichtige de btw op de goederen en diensten die hij voor zijn belaste handelingen aanschafft, in mindering brengen. Tegelijkertijd is in artikel 26, lid 1, onder a), van de btw-richtlijn bepaald dat het gebruik van een tot het bedrijf behorend goed voor privédoeleinden is gelijkgesteld met een dienst verricht onder bezwarende titel wanneer voor dit goed recht op volledige of gedeeltelijke aftrek van de btw is ontstaan. Zo garandeert het systeem dat eindverbruik wordt belast wanneer de overeenkomstige voorbelasting initieel is afgetrokken.

Het is vaak moeilijk en omslachtig voor een belastingplichtige om het privé- en het zakelijke gebruik van motorvoertuigen op te splitsen en een administratie daarvan bij te houden, en voor de belastingdienst om de juistheid van deze opsplitsing te controleren. Dit zou ook het geval zijn wanneer het Verenigd Koninkrijk gebruik zou maken van de keuzemogelijkheid van artikel 168 bis, lid 2, van de btw-richtlijn om de aftrek voor uitgaven in verband met tot het bedrijf behorende voertuigen te beperken naar evenredigheid van het werkelijke zakelijke gebruik dat de belastingplichtige ervan maakt. Gelet op het aantal voertuigen dat zowel zakelijk als privé wordt gebruikt, zou de belastingontduiking bovendien aanzienlijke proporties kunnen aannemen.

Om de inning van de btw te vereenvoudigen en belastingontduiking te bestrijden, heeft het Verenigd Koninkrijk sinds 1995² de toestemming (die voor het laatst in 2016³ werd verlengd

¹ PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1.

² Beschikking 95/252/EG van de Raad van 29 juni 1995 waarbij het Verenigd Koninkrijk wordt gemachtigd een maatregel toe te passen die afwijkt van de artikelen 6 en 17 van Zesde BTW-Richtlijn 77/388/EEG betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting (PB L 159 van 11.7.1995, blz. 19).

³ Beschikking 2007/884/EG van de Raad van 20 december 2007 waarbij het Verenigd Koninkrijk wordt gemachtigd een maatregel te blijven toepassen die afwijkt van artikel 26, lid 1, onder a), en de artikelen 168 en 169 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 346 van 29.12.2007, blz. 21), werd verlengd bij Uitvoeringsbesluit

tot en met 31 december 2019) om het recht van de huurder of lessee op aftrek van de voorbelasting op de huur- of leasekosten van een auto die niet uitsluitend voor bedrijfsdoeleinden wordt gebruikt, tot 50 % te beperken. Om dubbele heffing te voorkomen, is het Verenigd Koninkrijk ook gemachtigd om het privégebruik van een auto die door een belastingplichtige voor bedrijfsdoeleinden wordt gehuurd of geleased, niet als een dienst onder bezwarende titel aan te merken.

Dankzij deze derogatie hoeft de huurder of lessee niet meer voor elke auto een nauwkeurige administratie van de gereden privékilometers bij te houden en een btw-aangifte voor het privégebruik te doen. Aangezien de keuzemogelijkheid van artikel 168 bis, lid 2, van de btw-richtlijn niet in een gedeeltelijke vaste aftrek voorziet en alleen zou kunnen worden gebruikt voor de voorbelasting op auto's die tot het bedrijf van de belastingplichtige behoren, is een derogatie het aangewezen instrument om de gevraagde vereenvoudiging te verwezenlijken.

Overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Beschikking 2007/884/EG⁴ van de Raad, zoals gewijzigd, heeft het Verenigd Koninkrijk een verslag over de toepassing van de beschikking voorgelegd, met daarin ook een evaluatie van het percentage van de aftrekbeperving van de btw op huur- of leasekosten van auto's die niet uitsluitend voor bedrijfsdoeleinden worden gebruikt.

Derogaties worden doorgaans op tijdelijke basis toegestaan om nadien te kunnen evalueren of de bijzondere maatregel passend en effectief was. In het door het Verenigd Koninkrijk voorgelegde verslag wordt gesteld dat de opsplitsing ten belope van 50 % tussen zakelijk en privégebruik (of ander niet-zakelijk gebruik in de zin van artikel 26, lid 1, onder a), van Richtlijn 2006/112/EG) momenteel nog steeds overeenkomt met het globale zakelijke en privégebruik van huur- en leaseauto's door belastingplichtigen in het Verenigd Koninkrijk. Het is daarom passend de derogatiemaatregel te verlengen.

Het Verenigd Koninkrijk heeft verzocht om de derogatie te mogen blijven toepassen tot het einde van de uitvoeringsperiode waarin het terugtrekkingsakkoord voorziet. In dit verband heeft het Verenigd Koninkrijk op 29 maart 2017 kennisgegeven van zijn voornemen zich terug te trekken uit de Unie overeenkomstig artikel 50 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU). Overeenkomstig artikel 50, lid 3, VEU zijn de Verdragen niet meer van toepassing op de lidstaat die zich terugtrekt, met ingang van de datum van inwerkingtreding van een terugtrekkingsakkoord of, bij gebreke daarvan, na verloop van twee jaar na de kennisgeving, tenzij de Europese Raad met instemming van de betrokken lidstaat met eenparigheid van stemmen tot verlenging van deze termijn besluit. De termijn is driemaal verlengd, de laatste keer bij Besluit (EU) 2019/1810⁵ van de Europese Raad tot en met 31 januari 2020.

2011/37/EU van de Raad van 18 januari 2011 (PB L 19 van 22.1.2011, blz. 11) tot en met 31 december 2013, bij Uitvoeringsbesluit 2013/681/EU van de Raad van 15 november 2013 tot en met 31 december 2016 (PB L 316 van 27.11.2013, blz. 41) en bij Uitvoeringsbesluit (EU) 2016/2265 van de Raad van 6 december 2016 (PB L 342 van 16.12.2016, blz. 28) tot en met 31 december 2019.

⁴ Beschikking 2007/884/EG van de Raad van 20 december 2007 waarbij het Verenigd Koninkrijk wordt gemachtigd een maatregel te blijven toepassen die afwijkt van artikel 26, lid 1, onder a), en de artikelen 168 en 169 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 346 van 29.12.2007, blz. 21).

⁵ Besluit (EU) 2019/1810 van de Europese Raad, vastgesteld in overeenstemming met het Verenigd Koninkrijk, van 29 oktober 2019 tot verlenging van de in artikel 50, lid 3, VEU bedoelde termijn (PB L 278I van 30.10.2019, blz. 1).

Op 11 januari 2019 heeft de Raad bij Besluit (EU) 2019/274⁶ machtiging verleend voor de ondertekening van het terugtrekkingsakkoord dat op 14 november 2018 was overeengekomen op het niveau van de onderhandelaars. De Unie heeft bevestigd dat zij klaar is om de ondertekening en de sluiting van het terugtrekkingsakkoord voortvarend ter hand te nemen in het geval dat het Parlement van het Verenigd Koninkrijk dit akkoord goedkeurt. Deel vier van het terugtrekkingsakkoord⁷ voorziet in een overgangperiode die begint op de datum van inwerkingtreding van het akkoord, tijdens welke het recht van de Unie van toepassing moet blijven op en in het Verenigd Koninkrijk, zoals in dat akkoord bepaald.

In ieder geval is dit besluit slechts van toepassing zolang het Unierecht van toepassing is op en in het Verenigd Koninkrijk.

Bijgevolg wordt, gezien de onzekerheid over de datum van inwerkingtreding van het terugtrekkingsakkoord, de toevoeging van een vervalbepaling met als datum 31 december 2022 als de meest geschikte aanpak beschouwd. Het Verenigd Koninkrijk wordt verzocht uiterlijk 1 april 2022 een nieuw verslag voor te leggen indien het land zou overwegen een verzoek om verlenging na 31 december 2022 in te dienen.

Hoe dan ook moet de toepassing van de derogatie, in geval van terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie zonder akkoord dan wel in geval van ratificatie van het terugtrekkingsakkoord, eindigen op de eerste van de volgende datums: ofwel 31 december 2022, ofwel de datum van terugtrekking uit de Unie zonder akkoord, ofwel de datum waarop de overgangperiode waarin het terugtrekkingsakkoord voorziet, eindigt in geval van ratificatie van het terugtrekkingsakkoord.

- **Samenhang met de huidige bepalingen op dit beleidsgebied**

Aan andere lidstaten zijn soortgelijke derogaties met betrekking tot het recht op aftrek verleend.

Krachtens artikel 176 van de btw-richtlijn zal de Raad bepalen voor welke uitgaven geen recht op aftrek van de btw bestaat. In afwachting daarvan mogen de lidstaten de uitsluitingen die op 1 januari 1979 van toepassing waren, handhaven. Er bestaat derhalve een reeks standstillbepalingen die het recht op aftrek van de btw ter zake van personenauto's beperken.

Er zijn in het verleden initiatieven genomen om regels vast te stellen voor de uitgavencategorieën die aan een beperking van het recht op aftrek kunnen worden onderworpen⁸; de onderhavige derogatie is evenwel een passende maatregel in afwachting van de harmonisatie van deze regels op EU-niveau.

---

⁶ Besluit (EU) 2019/274 van de Raad van 11 januari 2019 betreffende de ondertekening, namens de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, van het Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB L 47 I van 19.2.2019, blz. 1).

⁷ Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB C 144 I van 25.4.2019, blz. 1).

⁸ COM (2004) 728 def. — Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 77/388/EEG met het oog op de vereenvoudiging van de btw-verplichtingen (PB C 24 van 29.1.2005, blz. 10), ingetrokken op 21 mei 2014 (PB C 153 van 21.5. 2014, blz. 3).

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

- **Rechtsgrondslag**

Artikel 395 van de btw-richtlijn.

- **Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)**

Gelet op de bepaling in de btw-richtlijn die de grondslag voor het voorstel vormt, is het subsidiariteitsbeginsel niet van toepassing.

- **Evenredigheid**

Dit besluit betreft een machtiging die wordt verleend aan een lidstaat op diens eigen verzoek, en houdt geen enkele verplichting in.

Gezien de beperkte werkingssfeer van de derogatie staat de bijzondere maatregel in verhouding tot het beoogde doel, namelijk bepaalde vormen van belastingontduiking of -ontwijking voorkomen en de btw-inning vereenvoudigen in een bepaalde sector.

- **Keuze van het instrument**

Overeenkomstig artikel 395 van de btw-richtlijn kan slechts van de normale btw-regels worden afgeweken indien de Raad een lidstaat daartoe op voorstel van de Commissie met eenparigheid van stemmen machtigt. Een uitvoeringsbesluit van de Raad is bovendien het aangewezen instrument, omdat het tot een individuele lidstaat kan worden gericht.

3. RESULTATEN VAN EX-POSTEVALUATIES, RAADPLEGINGEN VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELINGEN

- **Raadplegingen van belanghebbenden**

Er zijn geen belanghebbenden geraadpleegd. Dit voorstel is gebaseerd op een verzoek van het Verenigd Koninkrijk en heeft uitsluitend betrekking op deze lidstaat.

- **Bijeenbrengen en benutten van deskundigheid**

Er behoefde geen beroep te worden gedaan op externe deskundigheid.

- **Effectbeoordeling**

Het besluit voorziet in de verlenging van een vereenvoudigingsmaatregel die ertoe strekt btw-ontduiking tegen te gaan en de belastinginning te vereenvoudigen. De beperking van de aftrek van de voorbelasting tot 50% treedt in de plaats van het werkelijke bedrag aan belastingen dat verschuldigd is over het gebruik van de desbetreffende auto's voor privédoeleinden. Hierdoor hoeft de huurder of lessee niet voor elke auto van de zaak een administratie van de gereden privékilometers bij te houden noch belasting over het feitelijke privégebruik te voldoen.

Gelet op de beperkte werkingssfeer en toepassingsduur van de derogatie zal het effect trouwens hoe dan ook beperkt zijn.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel zal geen negatieve gevolgen voor de EU-begroting hebben.

5. OVERIGE ELEMENTEN

Het voorstel bevat een vervalbepaling; de derogatie loopt automatisch af op 31 december 2022. Als het Verenigd Koninkrijk zich vóór die datum uit de Europese Unie terugtrekt zonder akkoord, is dit besluit automatisch niet langer van toepassing op de datum van terugtrekking, als gevolg van de toepassing van artikel 50 VEU. Als het terugtrekkingsakkoord in werking treedt, zal dit besluit niet langer van toepassing zijn op de datum waarop de overgangstermijn waarin dat akkoord voorziet, afloopt, indien die datum wordt vastgesteld vóór 31 december 2022.

Indien het Verenigd Koninkrijk een verdere verlenging van de derogatiemaatregel na 2022 alsnog noodzakelijk acht, dient het de Commissie uiterlijk 1 april 2022 een evaluatieverslag samen met het verzoek om verlenging voor te leggen.

Voorstel voor een

UITVOERINGSBESLUIT VAN DE RAAD

tot wijziging van Beschikking 2007/884/EG waarbij het Verenigd Koninkrijk wordt gemachtigd een maatregel te blijven toepassen die afwijkt van artikel 26, lid 1, onder a), en de artikelen 168 en 169 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde¹, en met name artikel 395, lid 1, eerste alinea,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens de artikelen 168 en 169 van Richtlijn 2006/112/EG is een belastingplichtige gerechtigd de btw af te trekken ter zake van aan hem geleverde goederen en diensten die hij voor zijn belaste activiteiten of bepaalde andere doeleinden bestemt. Krachtens artikel 26, lid 1, onder a), van die richtlijn wordt het gebruik van een tot het bedrijf behorend goed voor privédoeleinden van de belastingplichtige of van zijn personeel, of, meer in het algemeen, voor andere dan bedrijfsdoeleinden, gelijkgesteld aan een dienst verricht onder bezwarende titel.
- (2) Op grond van Beschikking 2007/884/EG² van de Raad mag het Verenigd Koninkrijk het recht van de huurder of lessee op aftrek van de voorbelasting overeenkomstig artikel 168 of 169 van Richtlijn 2006/112/EG op de huur- of leasekosten van een personenauto die niet uitsluitend voor bedrijfsdoeleinden wordt gebruikt, tot 50 % beperken. Tevens is het Verenigd Koninkrijk gemachtigd het privégebruik van een auto van de zaak die door een belastingplichtige wordt gehuurd of geleased, niet als een dienst onder bezwarende titel aan te merken. Dankzij deze vereenvoudigingsmaatregelen hoeft de huurder of lessee niet voor elke auto van de zaak een administratie van de gereden privékilometers bij te houden noch belasting over de feitelijk afgelegde privékilometers te voldoen. Beschikking 2007/884/EG verstrijkt op 31 december 2019.
- (3) Bij brief, ingekomen bij de Commissie op 2 april 2019, heeft het Verenigd Koninkrijk verzocht om machtiging tot verlenging van de derogatiemaatregelen die het krachtens Beschikking 2007/884/EG (hierna “de derogatiemaatregelen” genoemd) mag toepassen.

---

¹ PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1.

² Beschikking 2007/884/EG van de Raad van 20 december 2007 waarbij het Verenigd Koninkrijk wordt gemachtigd een maatregel te blijven toepassen die afwijkt van artikel 26, lid 1, onder a), en de artikelen 168 en 169 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 346 van 29.12.2007, blz. 21).

- (4) Overeenkomstig artikel 395, lid 2, van Richtlijn 2006/112/EG heeft de Commissie bij brief van 29 april 2019 de overige lidstaten van het verzoek van het Verenigd Koninkrijk in kennis gesteld. Bij brief van 2 mei 2019 heeft de Commissie het Verenigd Koninkrijk meegedeeld dat zij over alle gegevens beschikte die zij nodig achtte voor de beoordeling van het verzoek.
- (5) Op 29 maart 2017 heeft het Verenigd Koninkrijk kennisgegeven van zijn voornemen zich terug te trekken uit de Unie overeenkomstig artikel 50 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU). Overeenkomstig artikel 50, lid 3, VEU zijn de Verdragen niet meer van toepassing op de lidstaat die zich terugtrekt, met ingang van de datum van inwerkingtreding van een terugtrekkingsakkoord of, bij gebreke daarvan, na verloop van twee jaar na de kennisgeving, tenzij de Europese Raad met instemming van de betrokken lidstaat met eenparigheid van stemmen tot verlenging van deze termijn besluit. De termijn is driemaal verlengd, de laatste keer bij Besluit (EU) 2019/1810³ van de Europese Raad tot en met 31 januari 2020.
- (6) Op 11 januari 2019 heeft de Raad bij Besluit (EU) 2019/274⁴ machtiging verleend voor de ondertekening van het terugtrekkingsakkoord dat op 14 november 2018 was overeengekomen op het niveau van de onderhandelaars. De Unie heeft bevestigd dat zij klaar is om de ondertekening en de sluiting van het terugtrekkingsakkoord voortvarend ter hand te nemen in het geval dat het Parlement van het Verenigd Koninkrijk dit akkoord goedkeurt. Deel vier van het terugtrekkingsakkoord⁵ voorziet in een overgangperiode die begint op de datum van inwerkingtreding van het akkoord, tijdens welke het recht van de Unie van toepassing moet blijven op en in het Verenigd Koninkrijk, zoals in dat akkoord bepaald.
- (7) In ieder geval is dit besluit slechts van toepassing zolang het Unierecht van toepassing is op en in het Verenigd Koninkrijk.
- (8) Samen met zijn verzoek heeft het Verenigd Koninkrijk, in overeenstemming met artikel 3, lid 2, van Beschikking 2007/884/EG, de Commissie een verslag voorgelegd met daarin ook een evaluatie van het percentage van de aftrekbeperking. Uit de door het Verenigd Koninkrijk verstrekte gegevens blijkt dat een beperking van het recht op aftrek tot 50 % nog altijd correct aansluit bij de werkelijke verhouding tussen het zakelijke en niet-zakelijke gebruik van de voertuigen waarop de derogatiemaatregelen zien. De verlenging van de derogatiemaatregelen moet evenwel worden beperkt tot de tijd die nodig is om te evalueren of de maatregelen doeltreffend zijn en het percentage passend is. Het Verenigd Koninkrijk moet derhalve worden gemachtigd de derogatiemaatregelen gedurende een nieuwe beperkte periode te blijven toepassen, namelijk tot en met 31 december 2022.
- (9) Er moet een uiterste termijn worden vastgesteld waarbinnen in voorkomend geval om een verdere verlenging van de derogatiemaatregelen na 2022 kan worden verzocht. Samen met een dergelijk verzoek om verlenging dient het Verenigd Koninkrijk een

---

³ Besluit (EU) 2019/1810 van de Europese Raad, vastgesteld in overeenstemming met het Verenigd Koninkrijk, van 29 oktober 2019 tot verlenging van de in artikel 50, lid 3, VEU bedoelde termijn (PB L 278I van 30.10.2019, blz. 1).

⁴ Besluit (EU) 2019/274 van de Raad van 11 januari 2019 betreffende de ondertekening, namens de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, van het Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB L 47 I van 19.2.2019, blz. 1).

⁵ Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB C 144 I van 25.4.2019, blz. 1).

verslag voor te leggen met daarin ook een evaluatie van het percentage van de aftrekbepanking van de btw.

- (10) De derogatiemaatregelen zullen geen negatieve gevolgen voor de eigen middelen van de Unie uit de btw hebben,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 3 van Beschikking 2007/884/EG wordt vervangen door:

“Artikel 3

Deze beschikking verstrijkt op 31 december 2022.

Een verzoek om machtiging tot verlenging van de in deze beschikking vervatte derogatiemaatregelen dient de Commissie uiterlijk 1 april 2022 te worden voorgelegd. Bij dat verzoek wordt een verslag gevoegd dat ook een evaluatie omvat van het percentage van de aftrekbepanking van de btw op huur- of leasekosten van auto's die niet uitsluitend voor bedrijfsdoeleinden worden gebruikt.”.

Artikel 2

Dit besluit is gericht tot het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.

Gedaan te Brussel,

*Voor de Raad
De voorzitter*